

Autoreferat

dr inż. arch. Anna Martyka, IARP

ORCID 0000-0001-7582-7828

1. Imię i nazwisko

Anna Martyka

2. Posiadane dyplomy stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej

Tytuł zawodowy

magister inżynier architekt

Tytuł zawodowy nadany przez Radę Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej 02.06.2000 r. na podstawie pracy dyplomowej magisterskiej pt. „*Zespół mieszkaniowy na terenach byłego lotniska Kraków-Czyżyny*”, obronionej w 2000 r.; promotor: prof. dr hab. inż. arch. Zofia Nowakowska, dyplom magisterski z oceną bardzo dobrą z akredytacją *Royal Institute of British Architects* (RIBA)

10.1994 do 09.1999 r.: studia magisterskie, Wydział Architektury, Politechnika Krakowska, kierunek: architektura i urbanistyka

Stopień naukowy

doktor nauk technicznych w dyscyplinie architektura i urbanistyka, specjalność - teoria i projektowanie urbanistyczno-architektoniczne

Stopień doktora nauk technicznych nadany przez Radę Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej 28.05.2014 r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „*Dziecko w przestrzeniach miasta. Poszukiwanie rozwiązań urbanistyczno-architektonicznych sprzyjających spędzaniu czasu wolnego*”; promotor dysertacji: prof. PK dr hab. inż. arch. Anna Palej; recenzenci: prof. PK dr hab. inż. arch. Anna Franta, Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej; prof. dr hab. inż. arch. Andrzej Baranowski, Wydział Architektury Politechniki Gdańskiej

02.2009 – 02.2013 r.: studia doktoranckie, Wydział Architektury, Politechnika Krakowska

Uprawnienia zawodowe

Uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń nadane przez Małopolską Okręgową Izbę Architektów na podstawie decyzji nr MPOIA/014/2005 z dnia 06.06.2005

Przynależność do organizacji naukowych i zawodowych

Izba Architektów Rzeczypospolitej Polskiej (MP-1402) – członek czynny

Towarzystwo Urbanistów Polskich (TUP-5147) – członek zwykły

Międzynarodowe Stowarzyszenie Planistów Miejskich i Regionalnych (ISOCARP, ID 4.178) – członek zwykły

Stowarzyszenie Konserwatorów Zabytków (nr członkowski 10/2023) – członek zwykły

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych i inne dane

Aktualne zatrudnienie w jednostce naukowej

Politechnika Rzeszowska im. Ignacego Łukasiewicza, Wydział Budownictwa, Inżynierii Środowiska i Architektury, Zakład Projektowania Architektonicznego i Grafiki Inżynierskiej, umowa o pracę, profesor uczelni na etacie badawczo-dydaktycznym

Przebieg i charakter zatrudnienia

Politechnika Rzeszowska im. Ignacego Łukasiewicza, Wydział Budownictwa, Inżynierii Środowiska i Architektury, Zakład Projektowania Architektonicznego i Grafiki Inżynierskiej

03.2023 – obecnie: kierowniczka studiów podyplomowych Architektura wnętrz i wystawiennictwa /AWiW/, powołanie Rektora

29.09.2014 – obecnie: umowa o pracę, adiunkt/profesor uczelni na etacie badawczo-dydaktycznym

03.2020 – 03.2021, 03.2023 – obecnie: sekretarz Rady Dyscypliny Architektura i Urbanistyka

Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, Instytut Geografii, Katedra Przedsiębiorczości i Gospodarki Przestrzennej

01.03.2021 – 28.02.2022: umowa o pracę, adiunkt

01.10.2016 – 30.06.2017: umowa o pracę, adiunkt

10.2017 – 02.2018: umowa zlecenie, wykładowca

Anna Martyka ARS IDEA Pracownia Projektowa

07.06.2010 – do chwili obecnej: działalność gospodarcza w zakresie projektowania architektonicznego (obecnie tymczasowo zawieszona), właściciel, architekt

Zakład Budowlano-Montażowy GRIMBUD Sp. z o.o., Nowy Sącz

01.04.2004 – 30.09.2004: umowa o pracę, asystent kierownika budowy

Pracownie Konserwacji Zabytków ARKONA Sp. z o.o. w Krakowie

01.03.2002 – 30.09.2014: umowa o pracę, asystent projektanta, po zdobyciu uprawnień zawodowych w 2005 roku do projektowania bez ograniczeń: projektant architekt

09.2000 – 11.2001: umowy o dzieła na wykonanie dokumentacji projektowych, asystent projektanta

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.)

Osiągnięciem naukowym, które przedkładam do oceny jest monografia naukowa:

Dane monografii

Anna Martyka „*Dziedzictwo urbanistyczne średniowiecznych małych miast Podkarpacia – morfologia, zrównoważenie, integracja*”, Oficyna Wydawnicza Politechniki Rzeszowskiej, Rzeszów 2023, s. 210, ISBN 978-83-7934-676-9

Recenzentki wydawnicze

prof. dr hab. inż. arch. Grażyna Schneider-Skalska

prof. dr hab. Zdzisława Tołłoczko

Omówienie celu naukowego ww. pracy i osiągniętych wyników wraz z ich ewentualnym wykorzystaniem

Monografia jest moim autorskim osiągnięciem i podsumowaniem dotychczasowych badań prowadzonych indywidualnie i w zespołach z różnych jednostek naukowych i dyscyplin.

Szacunek do dziedzictwa kulturowego stanowi kluczowy element europejskiego modelu urbanistycznego, co manifestuje się przede wszystkim w istotnej roli historycznych centrów miast. Zadania związane z ochroną i zarządzaniem tym dziedzictwem są pełne wyzwań, zwłaszcza w obliczu współczesnych zagrożeń. Szczególnie w Polsce, gdzie skutki katastrof historycznych i zmian politycznych doprowadziły do znaczącego zubożenia zarówno zasobów zabytków ruchomych, jak i nieruchomości. W ciągu ostatnich 25 lat w polskich miastach można zaobserwować zmiany, które wymagają przejścia od interwencji punktowych do bardziej skoordynowanego i strategicznego planowania i działania, przede wszystkim w zakresie zachowania i integracji zabytkowej struktury przestrzennej.

W tym kontekście zajmowanie się problematyką małych miast historycznych wydaje się ważne i aktualne. Tymczasem badania nad ich dziedzictwem urbanistycznym pozostają poza głównym nurtem, co potwierdziłam w przeglądzie literatury. Brakuje opracowań całościowych, syntetyzujących wiedzę i poszukujących współczesnych metod i narzędzi ochrony średniowiecznego dziedzictwa urbanistycznego, co stało się jednym z moich celów naukowym.

Głównym celem pracy było określenie potencjału historycznych struktur przestrzennych w dalszym rozwoju małych ośrodków na Podkarpaciu. Cele szczegółowe to m.in. przedstawienie małych miast lokowanych za panowania króla Kazimierza Wielkiego na tle urbanistyki regionu i ich dziejów oraz dokonanie wieloaspektowej analizy historycznych układów urbanistycznych w trzech głównych kategoriach takich jak morfologia i fizjonomia, zrównoważony rozwój oraz integracja urbanistyczna. Problem starałam się ująć w sposób multidyscyplinarny, ale jednocześnie mocno go osadzić w problematyce dyscypliny architektura i urbanistyka.

Przy wyborze miast do badań kierowałam się takimi **kryteriami** jak ich **historia i wielkość**. Wszystkie znajdują się w województwie podkarpackim, ponieważ moja praca dydaktyczno-badawcza prowadzona jest od 2014 roku na Politechnice Rzeszowskiej oraz z uwagi na to, że w tym regionie brakuje tego typu opracowań naukowych dla małych historycznych ośrodków. To Brzostek, Kołaczyce, Pilzno, Ropczyce, Tyczyn, Dębowiec, Frysztak, Jaślika, Nowy Żmigród i Osiek Jasielski.

Zaprojektowałam **wieloetapową procedurę badawczą**, która pozwoliła zrealizować cele pracy ukazując w jak najbardziej kompleksowy sposób rozwój małych miast średniowiecznych na tle różnego typu powiązań z najbliższym otoczeniem i regionem. Poszczególne etapy autorskiej procedury badawczej opierały się na metodach wypracowanych w innych moich badaniach.

Pierwszym i kluczowym etapem była analiza formy i funkcji pierwotnego układu urbanistycznego miasta, jego modelu teoretycznego i zrealizowanego oraz przedstawienie genezy lokacji z jej najważniejszymi uwarunkowaniami. Charakterystykę geometrii przestrzeni i funkcji miast historycznych opracowałam w oparciu o zapisy kartograficzne i zachowane artefakty, czyli widoczne do dziś ślady średniowiecznej parcelacji, zarys bloków zabudowy, charakter i rozmieszczenie obiektów monumentalnych. Tu szczególnie przydatna była technika badań *in situ* i ujęcia średniowiecznego układu z perspektyw z drona. Dla każdego z wybranych miast dokonałam analizy metrologicznej w programie AutoCad, wykorzystując geodezyjną mapę sytuacyjno-wysokościową skonfrontowaną z mapami historycznymi. Pierwotny przebieg umocnień obronnych ustaliłam analizując relikty obwarowań (jeśli się zachowały), źródła historyczne, wcześniejsze ustalenia badawcze, co ostatecznie zweryfikowałam ze współczesną rzeźbą terenu przedstawioną na cieniowanej mapie, opracowanej na podstawie danych numerycznego modelu terenu (Geoportal). Przygotowując pierwszą część monografii polegałam na doświadczeniu zdobytym podczas pracy nad innymi publikacjami, wśród których najistotniejsze to: „*A model of functional-spatial transformation of medieval urban structure. The example of Krosno in the Subcarpathia in Poland*” i „*Ruiny zamku w Czchowie - analiza prac konserwatorskich i budowlanych*”. (załącznik 6, publikacja nr 1,2)

Przeprowadzenie pierwszego etapu pozwoliło na skonstruowanie autorskiego zestawu metod oceny przestrzeni za pomocą trzech wskaźników: morfologii i fizjonomii (WMF), zrównoważonego rozwoju (WZR) oraz integracji urbanistycznej (WIU).

Pierwszy **wskaźnik morfologii i fizjonomii (WMF)** obliczyłam według metody zaprezentowanej przez Szmytkie w publikacji „*Metody analizy morfologii i fizjonomii*”

jednostek osadniczych” (2014). Te analizy morfologii i fizjonomii małych miast i dużych wsi w województwach dolnośląskim i opolskim posłużyły mi jako odniesienie dla wyników uzyskanych dla badanych przeze mnie małych miast historycznych na Podkarpaciu. Do obliczenia wskaźników szczegółowych i wskaźnika syntetycznego wykorzystałam program QGIS albo dane pozyskane z urzędów gmin/miast, Narodowego Spisu Powszechnego z 2021 roku, Banku Danych Lokalnych GUS. Ten etap poprzedzony był pilotażowymi badaniami trzech analizowanych miejscowości: Dębowca, Jaślik i Osieku Jasielskiego, przedstawionymi w artykule pt. „*Potencjał średniowiecznego układu przestrzennego w rozwoju zdegradowanego miasta. Przykład Dębowca, Jaślik i Osieku Jasielskiego*”. (załącznik 6, publikacja nr 3)

Wskaźnik zrównoważonego rozwoju (WZR) obliczyłam dla wszystkich gmin w województwie podkarpackim (160), aby w kontekście całego regionu przedstawić analizowane małe miasta średniowieczne. Musiałam tego dokonać w granicach administracyjnych całych gmin, ponieważ zdecydowana większość niezbędnych danych dostępna jest wyłącznie na takim poziomie. **Moim autorskim wkładem w formułowaniu założeń i zestawu wskaźników do określenia skali zrównoważenia gmin na Podkarpaciu było dodanie nowego, niespotykanego w innych badaniach, obszaru zrównoważonego rozwoju, jakim jest rozwój przestrzenny.** Ogólne wnioski i metoda obliczenia WZR dla wszystkich gmin zostały zaprezentowane w artykule wieloautorskim pt. „*Analysis of the Sustainable Development Index in the Communes of the Podkarpackie Voivodeship: A Polish Case Study*” (załącznik 6, publikacja nr 4), natomiast w monografii skoncentrowałam się na analizie i formułowaniu wniosków dla 10 wybranych do badań małych miast.

W całości autorskie podejście zastosowałam do obliczenia wskaźnika integracji urbanistycznej (WIU), definiując wcześniej kategorie oceny oraz posługując się aparatem badań jakościowych i ilościowych. Po studiach literatury przedmiotu i wiedzy zawodowej zdefiniowałam problemy i kryteria waloryzacji poziomu integracji urbanistycznej średniowiecznych układów urbanistycznych. W celu oszacowania wskaźnika integracji urbanistycznej (WIU) przeprowadziłam wywiady z ekspertami i ankietę internetową. Wstępną podbudowę teoretyczną i metodę obliczenia wskaźnika integracji urbanistycznej przedstawiłam dla trzech osiedli mieszkaniowych Rzeszowie w artykule pt. „*Spatial integration level of housing complex with the city structure. Case of Rzeszów*”. (załącznik 6, publikacja nr 5)

Wyniki pracy

W mojej monografii zaprezentowałam wyniki studiów dotyczących mało zbadanego tematu, wprowadzając innowacyjne podejście. Rozważając znaczenie urbanistycznego dziedzictwa i obserwując współczesne tendencje do wyodrębniania unikalnych cech poszczególnych małych miast historycznych, połączyłam te dwa aspekty - dziedzictwo i potencjał rozwojowy małych miast na Podkarpaciu. To oryginalne podejście, które odpowiada na wyzwania przyszłości, wykorzystując średniowieczne dziedzictwo jako cenne źródło inspiracji w dalszym rozwoju przestrzennym. Moje badania mają istotny wpływ na rozwój dyscypliny architektura i urbanistyka, dostarczając nowego materiału poznawczego i autorskiej metody oceny miast o średniowiecznym rodowodzie. Ta metoda służy budowaniu strategii rozwoju przestrzennego, dbając o zrównoważony rozwój i zachowanie historycznych wartości kompozycyjnych.

Zawarte w niej analizy kompozycji urbanistycznej i struktury funkcjonalno-przestrzennej oraz wielowymiarowe analizy ilościowe i jakościowe (włączając w to ocenę wskaźników morfologii i fizjonomii miejskiej, zrównoważonego rozwoju i integracji urbanistycznej) umożliwiły wykreowanie obrazu architektoniczno-urbanistycznego tych miejscowości, zidentyfikowanie kierunków ich przekształceń i narzędzi informacyjnych przydatnych w sterowaniu rozwojem.

Główną uwagę skierowałam na wczesne etapy rozwoju przestrzennego dziesięciu wybranych ośrodków z unikatowymi średniowiecznymi układami urbanistycznymi, rekonstruując ich pierwotny kształt, który powstał zazwyczaj według teoretycznego modelu 9-polowego oraz rzadziej spotykanego, modelu turbinowego. Badane historyczne miasta wykazują dużą jednorodność i powtarzalność podstawowych elementów układu przestrzennego. Układy te, choć zaniedbane, są istotne dla lokalnej tożsamości i mają wysoki potencjał rozwojowy. Jako ważne dziedzictwo materialne rzadko bywają jednak wykorzystywane w promocji miast i regionu. Niektóre z omawianych miejscowości utraciły prawa miejskie. Odzyskanie dawnego statusu może stać się dla nich katalizatorem nowych inwestycji i turystyki, podnosząc prestiż i podkreślając znaczenie w kontekście historycznym i kulturowym.

Wyniki badań i obserwacji wskazują na konieczność wyartykułowania nowych priorytetów w polityce przestrzennej małych miast historycznych. Wśród najważniejszych znajduje się ochrona wartości uznawanych za wysoko cenione, w tym przede wszystkim dziedzictwa urbanistycznego. Powinno ono pozostawać żywe, dzięki współczesnemu wykorzystaniu. W publikacji podkreślam konieczność odpowiedzialnego i etycznego zarządzania tym dziedzictwem oraz zastosowania zasad zrównoważonego rozwoju i integracji urbanistycznej.

Sposoby wykorzystania wyników pracy

Efekty mojej pracy badawczej można wykorzystać na kilku polach:

- analiza historyczno-kulturowa – praca oferuje bogate, wielowymiarowe studium miasteczek Podkarpacia, włączając ich kontekst historyczny i kulturowy. To stanowi cenne źródło wiedzy dla badaczy, planistów i decydentów, którzy chcą zrozumieć i docenić unikalną tożsamość tych obszarów
- konserwacja i rewitalizacja – publikacja podaje konkretne narzędzia i metody, które mogą być wykorzystane do ochrony i rewitalizacji nie tylko miast w Polsce, ale także, w kontekście międzynarodowym, w odbudowie Ukrainy
- zastosowanie praktyczne – praca jest praktycznym narzędziem dla lokalnych władz. Może posłużyć jako podstawa do tworzenia „Karty Miasta”, co jest niezwykle użyteczne dla planowania i zarządzania na poziomie lokalnym i regionalnym
- interdyscyplinarność – praca jest także znacząca dla innych obszarów badawczych, takich jak historia, dziedzictwo kulturowe i gospodarka przestrzenna. Może być używana jako wsparcie dla różnych rodzajów badań i planów rozwoju, łącząc wybrane dziedziny w jednym koherentnym modelu
- aparat metodologiczny – wypracowana metodologia i wskaźniki są nie tylko użyteczne dla opisywanych miasteczek, ale stanowią solidne podstawy do badań innych struktur zurbanizowanych. Dzięki temu możliwe jest stałe monitorowanie efektów podejmowanych działań i lokalnej polityki
- szeroki krąg czytelników – dzięki przystępnemu językowi i bogatemu materiałowi ilustracyjnemu monografia ma szansę dotrzeć do szerokiego kręgu odbiorców, nie tylko akademickich, ale także tych, którzy są zainteresowani dziedzictwem i historią regionu
- potencjał skalowalności – praca daje możliwość kontynuowania badań i zastosowań na innych terenach i w innych kontekstach na poziomie krajowym i europejskim

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej

5.1 Aktywność naukowa i zawodowa przed uzyskaniem stopnia doktora

Moja działalność naukowa rozpoczyna się na studiach doktoranckich w 2009 roku. Związana była wtedy głównie z przygotowaniem dysertacji. Mogłam rozwijać swój warsztat badawczy dzięki rocznemu stypendium dla doktorantów w ramach projektu „Politechnika XXI wieku – Program rozwojowy Politechniki Krakowskiej – najwyższej jakości dydaktyka dla przyszłych polskich inżynierów”. Wcześniej koncentrowałam się wyłącznie na pracy zawodowej, dlatego mój dorobek badawczy przed uzyskaniem stopnia doktora zamyka się w publikacji czterech indywidualnych artykułów naukowych:

Martyka A. „*Oszczędne gospodarowanie czasem we współczesnym mieście*” [w:] Miasto oszczędne – praca zbiorowa pod redakcją S. Whele-Strzeleckiej, Czasopismo Techniczne, 6- A/2/2010, zeszyt 14, Kraków 2010, s. 71-78

Martyka A. „*Czas wolny dzieci we współczesnych polskich miastach. Wprowadzenie do poszukiwań optymalnych rozwiązań przestrzennych*”, Czasopismo Techniczne, Architektura, z. 9-A/2012, z. 29/2012, Kraków 2012, s. 141-156

Martyka A. „*Dzieci w muzeum, muzeum dla dzieci*”, Przestrzeń i Forma, 18/2012, Szczecin 2012, s. 131-140

Martyka A. „*Edukacja dzieci w przestrzeniach muzealnych*”, Przestrzeń i Forma, 19/2013, Szczecin 2013, s. 95-108

Oprócz działalności badawczej prowadziłam pracę dydaktyczną w ramach studiów doktoranckich i dodatkowych stypendiów pozyskanych w Wydziale Architektury PK. W zakresie dydaktyki współpracowałam też z Muzeum Narodowym w Krakowie, w którym zrealizowałam cykl warsztatów architektonicznych dla dzieci. Warsztaty takie prowadziłam również we współpracy z innymi instytucjami kultury i edukacji, takimi jak: Śródmiejski Ośrodek Kultury w Krakowie, Regionalne Centrum Kulturalno-Biblioteczne w Brzesku oraz w wielu szkołach podstawowych w Małopolsce. Do czasu uzyskania stopnia doktora w 2014 roku, w ramach pracy zawodowej przygotowałam sporą liczbę projektów budowlanych o znacznym stopniu skomplikowania i różnorodnych funkcjach. Działalność tą krótko charakteryzuję w punkcie 7 autoreferatu i wymieniam osiągnięcia w wykazie. (załącznik 4, punkt II. 5 oraz załącznik 7)

5.2 Aktywność naukowa po uzyskaniu stopnia doktora

Po uzyskaniu stopnia doktora moje badania koncentrowały się na kilku obszarach problemowych dotyczących struktury przestrzenno-funkcjonalnej miast. Prowadziłam je indywidualnie na dwóch uczelniach wyższych oraz w zespołach z badaczami z różnych uczelni, reprezentującymi inne dziedziny i dyscypliny naukowe. W każdym z tych obszarów prezentowałam oryginalne podejście do podejmowanej problematyki. Wyniki moich badań zostały opublikowane w cyklach artykułów naukowych, które tworzą spójne tematycznie zbiory wnosząc nowe wartości w rozwój dyscypliny architektura i urbanistyka. Prezentowałam je również na ponad dwudziestu ogólnopolskich i międzynarodowych konferencjach, kongresach i seminariach naukowych w języku polskim i angielskim, a także na wykładach

w ramach programu Erasmus+ *Staff Mobility for Teaching*. (wyszczególnienie wystąpień konferencyjnych w wykazie, załącznik 4 punkt II. 7)

Działalność badawczą po doktoracie prowadziłam w 5 głównych obszarach:

I. Przestrzeń dla dzieci w mieście

II. Edukacja architektoniczna dla wszystkich

III. Transformacja i rewitalizacja urbanistyczna

IV. Poszukiwania narzędzi do sterowania rozwojem przestrzennym

V. Dziedzictwo urbanistyczne i architektoniczne

I. Przestrzeń dla dzieci w mieście

Pierwszy obszar badawczy jest kontynuacją i rozwinięciem mojej pracy, której wynikiem była dysertacja. Pozostaje on ciągle dla mnie ważny. Problem rugowania dzieci ze strefy publicznej i wycofywanie ich do strefy prywatnej znajduje wyraźne odzwierciedlenie nie tylko w kształtowaniu współczesnych miast, ale i w rozwoju społeczeństwa. Dlatego w moich badaniach naukowych skupiłam się na zrozumieniu roli przestrzeni miejskich w życiu dzieci.

Monografia pt. „*Dziecko w mieście w czasie wolnym. Wybrane problemy*” powstała na bazie doktoratu, ale została skrócona i uaktualniona o najnowsze badania i przykłady atrakcyjnych przestrzeni dla dzieci. W książce poruszam problematykę malejącej obecności dzieci w przestrzeniach publicznych miast oraz identyfikuję przyczyny i konsekwencje tego zjawiska. Wśród przyczyn wymieniam czynniki demograficzne, rozwój technologii, zmniejszone poczucie bezpieczeństwa w miastach i ograniczenia związane z pandemią COVID-19. Zwracam też uwagę na komercjalizację i konsumpcjonizm w zarządzaniu przestrzeniami miejskimi, które również ograniczają dostępność dla dzieci. Wynikiem badań jest zestaw wytycznych, które powinny być uwzględnione w projektowaniu miejskich struktur przyjaznych najmłodszym mieszkańcom.

Do najważniejszych publikacji w tym obszarze zaliczam:

Martyka A. „*Dziecko w mieście w czasie wolnym. Wybrane problemy*”, Oficyna Wydawnicza Politechnik Rzeszowskiej, Rzeszów 2021

Martyka A. „*Wpływ projektowania „dla dobra dzieci” na poprawę ogólnego standardu życia w miastach*” [w:] Solarek K. (ed.), *Miasto dostępne jako jedno z wyzwań zintegrowanego planowania*, Komitet Przestrzennego Zagospodarowania Kraju PAN, Warszawa 2017, ISBN/ISSN: 978-83-63563-36-3, s. 98-112

Martyka A. „*Dzieci w krajobrazie Nowego Jorku*”, *Archiwolta*, 2/66, 2015, s. 32-39

II Edukacja architektoniczna dla wszystkich

Zainteresowania badawcze związane z kształtowaniem środowiska życia dzieci były inspiracją do zgłębienia kolejnego wątku, jakim jest edukacją architektoniczną dzieci i osób dorosłych. Badania w tym zakresie prowadziłam współpracując z badaczkami z innych jednostek naukowych: Dorotą Wantuch-Matla z Uniwersytetu Pedagogicznego KEN w Krakowie i Agatą

Ruchlewicz-Dzianach z Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. W efekcie powstały dwie monografie naukowe.

Pierwszą pt. „*Powszechna edukacja architektoniczna. Ewolucja idei i doświadczenia zagraniczne*” (załącznik 6, publikacja nr 6) opracowałam wspólnie z Dorotą Wantuch-Matla. Głównym naszym celem badawczym było prześledzenie procesu rozwoju koncepcji powszechnej edukacji architektonicznej oraz zebranie i uporządkowanie wiedzy dotyczącej systemowej i pozasystemowej edukacji za granicą. W pierwszym rozdziale, w całości mojego autorstwa, przedstawiłam zarys historycznego procesu stopniowego wyłaniania się działań edukacyjnych, prowadzonych w kierunku rozwijania w społeczeństwie wrażliwości i świadomości dotyczącej przestrzeni. Wskazałam kluczowe dla tego procesu postacie i ich wkład w ewolucję edukacji architektonicznej, a także opisałam wpływ przemian społecznych i kulturowych na postrzeganie dziecka, metody edukacji oraz rolę i wartość środowiska zbudowanego. Zwieńczeniem pracy jest podsumowanie, w którym stwierdziłyśmy, że istnieje silna potrzeba zmian dotychczasowych metod nauczania i przesunięcia ich środka ciężkości w kierunku *HOT Skills* (z j. ang. *Higher-Order Thinking Skills*) i *STEAM education* (*Science, Technology, Engineering and Mathematics*), czyli koncentracji na rozwijaniu umiejętności kreatywnego myślenia w ramach nauki, technologii, inżynierii i matematyki.

Drugą monografię pt. „*Powszechna edukacja architektoniczna. Doświadczenia polskie i kształcenie incydentalne*” napisałam wspólnie z Dorotą Wantuch-Matla i Agatą Ruchlewicz-Dzianach (załącznik 6, publikacja nr 7). Edukacja przestrzenna w Polsce nie ma długiej tradycji, ale należy podkreślić, że w jej ramach podjęto już wiele znaczących i wartościowych działań, a także to, że widoczne jest rosnące zainteresowanie i zapotrzebowanie na tego typu zajęcia. Problematyka edukacji architektonicznej dostępnej dla wszystkich jest skromnie reprezentowana w rodzimych zasobach literatury przedmiotu. Dlatego celem naszego zespołu było scalenie wycinkowej i rozproszonej wiedzy na temat rozwoju i osiągnięć systemowej i pozasystemowej edukacji architektonicznej w Polsce. Pierwszy rozdział książki mojego autorstwa poświęciłam przedstawieniu genezy edukacji architektonicznej w naszym kraju. Badaniami objęłam polskie inicjatywy i działania podejmowane po przełomowym 1989 roku. Przykłady zaprezentowane w publikacji nie wyczerpał wszystkich dokonań na polu szeroko rozumianej edukacji środowiskowej, ponieważ bazowałam na dostępnych informacjach na temat różnych inicjatyw, nierzadko rozproszonych i wycinkowych. Zwieńczeniem książki jest diagnoza i próba wskazania strategicznych działań, które wzmocniłyby status i rangę edukacji przestrzennej w Polsce.

Obie publikacje powinny zainteresować różne środowiska, w tym nauczycielskie i przekonać do angażowania się w rozpowszechnianie idei edukacji architektonicznej dla wspólnego dobra przyszłych pokoleń, a także do modyfikowania metod prowadzenia zajęć dydaktycznych. Metodologia nauczania o architekturze i środowisku może stać się inspiracją do poszukiwań metod i form współczesnej pedagogiki, ukierunkowanej na umiejętności, kompetencje i postawy oraz „uczenie się przez całe życie”.

Warto dodać, że te dwie monografie zostały objęte patronatem Narodowego Instytutu Architektury i Urbanistyki oraz Izby Architektów RP. Razem z monografią autorską „*Dziecko w mieście w czasie wolnym. Wybrane problemy*” znajdują się na platformie edukacyjnej NAIU (Architektura dla Edukacji) (<https://ade.niaiu.pl/pl/szukaj?query=Martyka&display=1>).

Moja działalność podejmująca problematykę przestrzeni dla dzieci i edukacji architektonicznej została dostrzeżona w środowisku popularyzującym architekturę i urbanistykę w mediach społecznościowych – zostałam zaproszona do rozmowy przez kolektyw antyRAMA #miastoraneek na temat dzieci w mieście (https://www.youtube.com/watch?v=7fG_P28S3JQ).

Napisałam też artykuł popularyzatorski do czasopisma „Blżej przedszkola” pt. „*Place zabaw – krótka ewolucja idei*”. Jestem również zapraszana jako wykładowca do różnych inicjatyw edukacyjnych, wśród których najciekawsze są ogólnopolskie innowacyjne studia podyplomowe dla edukatorów „ArchiKultura”, organizowane przez trzy wyższe uczelnie: Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie, Politechnikę Krakowską i Politechnikę Gdańską, przy wsparciu merytorycznym Narodowego Instytutu Architektury i Urbanistyki.

Do najważniejszych publikacji w tym obszarze zaliczam:

Wantuch-Matla D., Martyka A., Ruchlewicz-Dzianach A. „*Powszechna edukacja architektoniczna. Doświadczenia polskie i kształcenie incydentalne*”, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego, Kraków 2021 (załącznik 6, publikacja nr 7)

Wantuch-Matla D., Martyka A. „*Powszechna edukacja architektoniczna. Ewolucja idei i doświadczenia zagraniczne*”, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego, Kraków 2020 (załącznik 6, publikacja nr 6)

Martyka A. „*Initiatives of Built Environment Education and the Popularisation of Architecture in Poland, Technical Transactions*”, 2020/023, s. 1-10 (załącznik 6, publikacja nr 8)

III. Transformacja i rewitalizacja urbanistyczna

Mój kolejny obszar badawczy jest zdefiniowany dość szeroko, co ma odzwierciedlenie w liczbie i tematyce publikacji naukowych. W zakres studiów wchodziły procesy rewitalizacji i transformacji przestrzeni zurbanizowanych.

Wyrazistym wątkiem jest kształtowanie miast przyjaznych mieszkańcom. W tym aspekcie interesował mnie m.in. aspekt kondycji fizycznej i psychicznej oraz spędzania wolnego czasu w przestrzeniach miejskich. Na przykład w artykule pt. „*The City as a Playground: Shaping City Space to be More Playful for Individuals of Any Age*” (załącznik 6, publikacja nr 9) skupiam się na złożonej relacji między zabawą a urbanistyką, podkreślając, jak te dwa elementy mogą współgrać w celu tworzenia bardziej harmonijnych i zrównoważonych miast. W innych artykułach analizuję złożoność procesów transformacji przestrzeni miejskiej w kontekście rosnących potrzeb i oczekiwań mieszkańców. Znaczenie przestrzeni publicznej jako miejsca spotkań, generowania poczucia wspólnoty i dobrej kondycji fizycznej jest jednym z głównych elementów moich analiz. Kolejnym przebijającym się wątkiem w tym obszarze badań jest proces rewitalizacji. W kilku artykułach dotyczących rewitalizacji urbanistycznej skupiłam uwagę na zastosowaniu inwestycji w krajobrazowe przestrzenie publiczne jako narzędzia transformacji i ożywienia zdegradowanych terenów miejskich.

Ważnym osiągnięciem w moim dorobku badawczym jest współredakcja naukowa dwóch monografii wieloautorskich. Pierwsza pt. „*Region, Miasto, Miasteczko. Nowe impulsy rozwojowe*” powstała z mojej inicjatywy w ramach współpracy i stażu naukowego na **Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie**. Poszczególne rozdziały prezentują rozmaite kierunki badań i prób konceptualizacji współczesnych problemów rozwoju obszarów miejskich i regionów. Druga monografia pt. „*Przestrzenie muzealne w strukturze miasta*”, której również byłam redaktorką naukową, została zrealizowana w ramach współpracy badawczej

z **Uniwersytetem Rzeszowskim**. Koncentruje się na funkcji muzeów w obszarach zurbanizowanych. Główny cel to zbadanie miejsca, jakie współczesne muzea i ich przestrzenie zajmują w strukturze miast.

Do najważniejszych publikacji w tej grupie zaliczam:

Stojak G., Martyka A. (ed.) „*Przestrzenie muzealne w strukturze miasta*”, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2023, ISBN 978-83-8277-080-3

Martyka A., Jopek D. (ed.) „*Region, Miasto, Miasteczko. Nowe impulsy rozwojowe*”, Oficyna Wydawnicza Politechniki Rzeszowskiej, Rzeszów 2022, ISBN 978-83-7934-615-8

Martyka A. „*The City as a Playground: Shaping City Space to be More Playful for Individuals of Any Age*”, 2018, *The International Journal of the Constructed Environment*, t. 9, z. 2, s. 33-44 (załącznik 6, publikacja nr 9)

Martyka A., „*Rewitalizacja nabrzeży w Madrycie, Nowym Jorku i Londynie – wybrane przykłady*”, [w:] Trzepacz P, Warchalska-Troll A, (ed.), *Rewitalizacja miast teoria, narzędzia, doświadczenia*, Instytut Rozwoju Miast, Kraków 2017, ISBN 978-83-65105-12-7 s. 253-268 (załącznik 6, publikacja nr 11)

Martyka A. „*Jak uczynić miasto lepszym. Wybrane sposoby odnowy przestrzeni miejskich*” [w:] *Zabudowa na obszarach zurbanizowanych, zagrożonych oraz trudnych*, Gil-Mastalerczyk J (ed.), Politechnika Świętokrzyska, Kielce 2017, s. 80-87

IV. Poszukiwania narzędzi do sterowania rozwojem przestrzennym

W moich ostatnich publikacjach dotyczących rozwoju przestrzennego skupiam się na kilku wątkach, w których wykorzystuję zarówno podejście teoretyczne, jak i praktyczne, w tym poszukiwanie innowacyjnych narzędzi sterowania rozwojem przestrzennym. Znaczącą uwagę poświęcam także problematyce modelowych interpretacjach struktury przestrzennej miasta, analizując przykład Rzeszowa i województwa podkarpackiego.

W publikacjach pt. „*Spatial integration level of housing complex with the city structure. Case of Rzeszów*” i „*Modelowa interpretacja struktury przestrzennej miasta a polityka przestrzenna. Przykład Rzeszowa*” (załącznik 6, publikacja nr 5, 10), a także w rozdziale mojego autorstwa pt. „*Węzły i korytarze rozwoju w modelu przestrzennej struktury Rzeszowa. Skala miasta i miejskiego obszaru funkcjonalnego – perspektywa 2050*” (projekt badawczy „*Węzły i korytarze rozwoju funkcji metropolitalnych Rzeszowa*” zrealizowany na zlecenie Urzędu Miasta Rzeszowa) poszukuję metod mapowania i zapisu cech przestrzennej struktury miasta oraz metod oceny jej potencjałów rozwojowych.

W artykule pt. „*Analysis of the Sustainable Development Index in the Communes of the Podkarpackie Voivodeship: A Polish Case Stud*” (załącznik 6, publikacja nr 4) skupiam się wraz z zespołem na wykorzystaniu szczegółowych danych statystycznych dla określenia wpływu różnych aspektów na zrównoważony rozwój. Kładę nacisk na niuanse, które są często pomijane w tradycyjnych analizach, i wprowadzam do nich piąty element – rozwój przestrzenny. Metoda ekonometryczna wykorzystana do obliczenia wskaźników zrównoważonego rozwoju (zastosowana jako studium przypadku na Podkarpaciu) jest uniwersalna, uwzględnia zróżnicowane uwarunkowania rozwojowe pomiędzy gminami, a także daje możliwość porównania i analizy w przyszłości.

Do czwartego obszaru badawczego zaliczam następujące publikacje:

Martyka A, „*Modelowa interpretacja struktury przestrzennej miasta a polityka przestrzenna. Przykład Rzeszowa*”, Środowisko Mieszkaniowe–Housing Environment, 43, 2023 (Załącznik 6, publikacja nr 10)

Martyka A., Jopek D., Skrzypczak I. „*Analysis of the Sustainable Development Index in the Communes of the Podkarpackie Voivodeship: A Polish Case Study*”. Sustainability 2022, 14, 10237 (załącznik 6, publikacja nr 4)

Martyka A. „*Spatial integration level of housing complex with the city structure. Case of Rzeszów*”, Civil and Environmental Engineering Reports, 2022, 32(3), 36-61 (załącznik 6, publikacja nr 5)

Martyka A. „*Węzły i korytarze rozwoju w modelu przestrzennej struktury Rzeszowa. Skala miasta i miejskiego obszaru funkcjonalnego – perspektywa 2050*” [w:] Zuziak Z., Gosztyła M. (kierownicy projektu) „*Węzły i korytarze rozwoju funkcji metropolitalnych Rzeszowa*”, Politechnika Rzeszowska, Wydział Budownictwa, Inżynierii Środowiska i Architektury, Rzeszów 2019, projekt badawczy zrealizowany na zlecenie Urzędu Miasta Rzeszowa

V. Dziedzictwo urbanistyczne i architektoniczne

Zainteresowania dziedzictwem architektonicznym i urbanistycznym są konsekwencją mojej wieloletniej pracy zawodowej w Pracowniach Konserwacji Zabytków Arkona Sp. z o.o. w Krakowie, w której zajmowałam się najczęściej projektowaniem w zabytkowej tkance. Monografia „*Dziedzictwo urbanistyczne średniowiecznych małych miast Podkarpacia – morfologia, zrównoważenie, integracja*” jest moim najważniejszym osiągnięciem w tym obszarze, została opisana w punkcie 4 autoreferatu. (załącznik 5)

Połączenie roli praktykującego architekta specjalizującego się w obiektach zabytkowych z działalnością naukową może wносить nowe wartości do rozwoju zintegrowanych strategii ochrony dziedzictwa. Takie interdyscyplinarne podejście pozwala na głębsze zrozumienie teoretycznych i praktycznych aspektów zarządzania dziedzictwem, oraz prowadzi do rozwoju nowych, bardziej efektywnych metod jego ochrony i adaptacji. Ochrona i adaptacja obiektów zabytkowych są nie tylko kluczowe dla zachowania dziedzictwa, ale również stanowią platformę dla innowacyjnych podejść w dziedzinie architektury. Historia rozwoju przestrzennego i architektury stanowi fundament wszelakich poszukiwań współczesnych paradygmatów, teorii i praktyk architektonicznych i urbanistycznych. Urbanistyczne i architektoniczne dziedzictwo kulturowe należy rozpatrywać jako zestaw cennych zasobów, co z kolei powinno być uwzględnione w podejściu do jego oceny. Istnieje wyraźna potrzeba inicjowania badań naukowych, które skupiają się na rozwijaniu nowatorskich strategii oceny zarówno indywidualnych obiektów zabytkowych, jak i całościowych zespołów, w tym ich wartości krajobrazowych.

W piątym obszarze, oprócz monografii wskazanej do oceny jako osiągnięcie naukowe, do najważniejszych publikacji zaliczam:

Martyka A. „*Ruiny zamku w Czchowie - analiza prac konserwatorskich i budowlanych, Ruins of Czchów – Castle Analysis of Conservation and Construction Work*”, Wiadomości Konserwatorskie – Journal of Heritage Conservation, 2020, 64, s. 28-44 (załącznik 6, publikacja nr 2)

Martyka A., Figurska-Dudek J. „*First-World-War Cemetery Chapel on Pustki Hill in Łużna: Wooden Architecture Reconstruction*”, Wiadomości Konserwatorskie – Journal of Heritage Conservation, 2021, 68, s. 143-155 (Załącznik 6, publikacja nr 12)

Martyka A. „*A model of functional-spatial transformation of medieval urban structure. The example of Krosno in the Subcarpathia in Poland*” [w:] Germanà M, Natsuko A., Versaci A., Cavalagli N. (ed.), Conservation of Architectural Heritage (CAH). Developing Sustainable Practices, Advances in Science, Technology & Innovation, Springer Cham, 2023, E-ISSN 2522-8722, <https://link.springer.com/book/9783031332210> (załącznik 6, publikacja nr 1)

Martyka A. „*Second life of shooting range - conservation and adaptation of the historic Shooting Range at Wola Justowska in Krakow for its new function, Technical Transactions*”, 11, 2019, s. 71-84 (załącznik 6, publikacja nr 14)

Martyka A. „*Problemy adaptacji budynków do współczesnych funkcji na przykładzie Muzeum Pamięci Mieszkańców Ziemi Oświęcimskiej*”, Materiały Budowlane, 11/2022, nr 603 (załącznik 6, publikacja nr 13)

Staże badawcze krajowe i zagraniczne

Poza wspólnymi inicjatywami badawczymi podejmowanymi z naukowcami z innych jednostek naukowych, uczestniczyłam także w stażach naukowych na uczelni polskiej i zagranicznej:

1. **Staż naukowy na Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie**, opiekun naukowy prof. dr hab. inż. arch. Aleksander Noworól, od 16 maja do 16 grudnia 2022 roku (7 miesięcy)

W trakcie tego stażu byłam zaangażowana w różnego rodzaju badania, zwłaszcza te z dyscypliny geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna. Współpraca z innymi badaczami doprowadziła do wspólnych publikacji, wspólnego wystąpienia na konferencji międzynarodowej i powstania wieloautorskiej monografii.

2. **Staż naukowy na Politechnice w Walencji**, Hiszpania, opiekun naukowy prof. Javier Pérez Igualada, od 1 stycznia do 31 marca 2023 roku (3 miesiące).

Podczas stażu przeprowadziłam badania terenowe i zbierałam dane dotyczące struktury przestrzenno-funkcjonalnej Walencji. Była to okazja do nauczenia się nowych metod badawczych i korzystania z zasobów, do których nie miałabym dostępu w Polsce. Współpracowałam tam z innymi badaczami, co w niedalekiej przyszłości prowadzić będzie do wspólnych publikacji.

3. **Staż badawczy zdobyty w wyniku konkursu „PO SĄSIEDZKU – międzyuczelniane staże badawcze”**, realizowany w ramach zadania zleconego przez Ministra Edukacji i Nauki pn. „Politechniczna Sieć VIA CARPATIA im. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego”, opiekun naukowy dr hab. inż. arch. Natalia Przesmycka, prof. PL, od 1 października do 1 grudnia 2023 (dwa miesiące) na Politechnice Lubelskiej.

Przewidziane badania obejmują studia i analizy struktury przestrzenno-funkcjonalnej Lublina. W ramach stażu planuje się przeprowadzić wielowątkowe badania związane z delimitacją głównych elementów konstrukcji urbanistycznej i struktury przestrzennej Lublina.

Dzięki programowi Erasmus+ *Staff Mobility for Teaching* miałam możliwość gościć na różnych uczelniach zagranicznych. Prowadziłam wykłady, angażowałam się w dyskusje z tamtejszymi wykładowcami i uczestniczyłam w zajęciach ze studentami, wszystko w języku angielskim. Głównym celem tych wyjazdów było poszerzenie horyzontów dydaktycznych oraz zrozumienie podejść do nauczania w innych krajach. Dodatkową korzyścią była możliwość nawiązania międzynarodowych kontaktów akademickich, z których najbardziej owocna była współpraca z prof. Javierem Pérezem Igualadą i trzymiesięczny staż naukowy, który odbyłam na Politechnice w Walencji.

W ramach Erasmus+ *Staff Mobility for Teaching*, prowadziłam wykłady na następujących uczelniach:

1. Universidad Rey Juan Carlos w Madrycie (2016)
2. Universidade Lusófona w Porto (2017)
3. Universidad de Sevilla (2018)
4. Politechnica da Valencia (2022)
5. Universidade Lusofona de Humanidades e Tecnologias Lisboa (2022)

Tematyka moich wykładów była dość szeroka. Omawiałam przykłady rewitalizacji nabrzeży w miastach na całym świecie, analizując jednocześnie zmiany tożsamości rzeki i jej otoczenia w kontekście współczesnych zagadnień urbanistycznych. Prezentowałam również rozważania dotyczące struktury miasta oraz ewoluujących potrzeb jego mieszkańców, kładąc nacisk na tworzenie przyjaznych i inkluzywnych przestrzeni publicznych. Ponadto przybliżałam przemiany zachodzące w przestrzeniach publicznych współczesnych miast oraz analizowałam transformacje w architekturze i krajobrazie urbanistycznym w Polsce po roku 1998.

Udział w projektach badawczych

Najważniejszy projekt badawczy, w którym uczestniczyłam, nosi nazwę „*Węzły i Korytarze Rozwoju Funkcji Metropolitalnych Rzeszowa*”, 2019, Zuziak Z., Gosztyła M. (kierownicy), Janda M., Malczewska J., Martyka A., Mikrut A., Szarata M., Politechnika Rzeszowska, Wydział Budownictwa, Inżynierii Środowiska i Architektury, Rzeszów 2019. Został on zrealizowany na zlecenie Urzędu Miasta Rzeszowa. Autorzy opracowania otrzymali nagrodę JM Rektora Politechnik Rzeszowskiej.

Byłam autorką głównego rozdziału pt. „*Węzły i korytarze rozwoju w modelu przestrzennej struktury Rzeszowa. Skala Miasta i Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego - perspektywa 2050*”. Podstawowym celem mojej części opracowania była modelowa interpretacja przestrzennej struktury Rzeszowa pod kątem elementów strukturalnych, takich jak węzły i korytarze. Kolejnym celem była ocena potencjałów rozwojowych elementów konstrukcji urbanistycznej miasta.

Recenzje artykułów naukowych

Recenzowałam artykuły przeznaczone do publikacji w polskich czasopismach naukowych znajdujących się w wykazie MEiN: Środowisko Mieszkaniowe-Housing Environment i Przestrzeń/Urbanistyka/Architektura, oraz Studia z Polityki Publicznej: 14 recenzji artykułów naukowych z nieujawnionym autorstwem.

Podsumowanie działalności naukowej

W moim dorobku naukowym od 2014 roku (po doktoracie) do dnia złożenia wniosku o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora znajdują się **34** pozycje naukowe: 2 monografie autorskie, 2 monografie współautorskie, 2 redakcje naukowe monografii krajowych, 10 rozdziałów w monografiach krajowych, 6 artykułów w czasopismach indeksowanych w bazie WoS lub Scopus, 12 artykułów w czasopismach krajowych (w tym 16 opracowań indywidualnych). Mam również 4 publikacje popularnonaukowe w czasopismach branżowych. Wyniki moich badań prezentowałam na **22**

konferencjach, kongresach i seminariach ogólnopolskich i międzynarodowych, organizowanych przez czołowe ośrodki naukowe polskie i zagraniczne oraz stowarzyszenia (m.in. SARP i TUP), a także na wykładach prowadzonych na 5 uczelniach zagranicznych w ramach programu ERASMUS+. Do istotnych osiągnięć zaliczam też staże naukowe zrealizowane na Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie i Politechnice w Walencji, a także zaplanowany staż na Politechnice Lubelskiej zdobyty w konkursie „PO SĄSIEDZKU – międzyuczelniane staże badawcze”.

1 okres ewaluacji jednostek naukowych 2017-2021

Efekty mojej pracy badawczej zostały zaliczone do dorobku publikacyjnego dwóch uczelni. Liczba punktów za publikacje afiliowane do Politechniki Rzeszowskiej w pierwszym okresie ewaluacji wyniosła ok. 422 (dane pozyskane z <https://dn20.prz.edu.pl/>, dostęp: 14.01.2022). Pracując równolegle od 03.2021 do 03.2022 roku na Uniwersytecie Pedagogicznym im. KEN w Krakowie na pierwszym etapie, afiliowałam kilka publikacji do tej uczelni na ok. 164 pkt. (dane pozyskane z <https://wu.up.krakow.pl/DN10/Statystyka.aspx>, dostęp: 14.01.2022). W sumie na tych dwóch uczelniach w pierwszym okresie ewaluacji jednostek naukowych uzyskałam ok. 586 punktów.

Od 2017 roku, po opublikowaniu kolejnych pozycji naukowych, łączna liczba punktów za moje publikacje wynosi około **1239**.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzujących naukę lub sztukę

Dorobek dydaktyczny na Politechnice Rzeszowskiej – najważniejsze osiągnięcia

Od zatrudnienia na Politechnice Rzeszowskiej w 2014 roku moja działalność dydaktyczna ewoluuje na różnych płaszczyznach, w tym również w obszarze inicjatyw organizatorskich. Jako dydaktyk prowadzący zajęcia na kierunku architektura staram się korzystać z moich doświadczeń badawczych i projektowych. Skonceptualizowanie i wdrożenie programów nauczania dla przedmiotów, którymi zarządzam jako koordynatorka, stanowi jedno z moich kluczowych zadań. W ramach pracy dydaktycznej na Politechnice Rzeszowskiej prowadzę zajęcia z następujących przedmiotów, których jestem koordynatorką (wymieniam aktualne nazwy przedmiotów):

Kierunek architektura

Studia I stopnia:

- Rysunek architektoniczny, techniki warsztatowe, modelowanie, malarstwo – laboratorium
- Teoria i projektowanie obiektów przemysłowych – wykład i projekt

Studia II stopnia:

- Projektowanie architektoniczne i urbanistyczne z rewitalizacją – wykład i projekt
- Projektowanie architektoniczne – przekształcenia współczesnych obiektów architektury – ćwiczenia
- Praca dyplomowa
- Praktyka przeddyplomowa

Kierunek geodezja i planowanie przestrzenne

Studia II stopnia:

- Rewitalizacja terenów zdegradowanych – wykład

Oprócz przedmiotów powyżej, które prowadzę od 2014 roku, muszę wymienić jeszcze dwa, do których opracowałam programy i jestem ich koordynatorką, ale będę je realizować dopiero w przyszłości. To przedmiot pn. Pokój dziecka – wykład i projekt na studiach podyplomowych AWiW oraz Projektowanie wyposażenia przestrzeni publicznych – projekt na kierunku Inżynieria wzornictwa przemysłowego, studia II stopnia. Pełnię też opiekę nad studentami Erasmus na przedmiocie Rysunek architektoniczny, techniki warsztatowe, modelowanie, malarstwo.

W odpowiedzi na zmiany legislacyjne (rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 r.) zostałam powołana do zespołu odpowiedzialnego za adaptację programu kierunku architektura. Moje działania objęły zarówno modyfikację istniejącego programu, jak i tworzenie nowych elementów, w tym struktury przedmiotów, liczby godzin i praktyk studenckich.

Ostatnie osiągnięcia w mojej karierze dydaktycznej obejmują zainicjowanie i koordynowanie studiów podyplomowych Architektura Wnętrz i Wystawiennictwa /AWiW/ na Politechnice Rzeszowskiej. Poza mną w Radzie Programowo-Naukowej studiów zasiadali: prof. dr hab. inż. arch. Zbigniewa Zuziak oraz dr inż. arch. Anna Sikora, prof. PRz. Skupiłam się na wszechstronnym przygotowaniu zajęć – począwszy od kwestii formalnych, przez organizacyjne, aż po merytoryczne. Ponadto odpowiadałam za selekcję kadry dydaktycznej i ekspertów. Oprócz zadań administracyjnych i organizacyjnych, dokonałam również analizy i określenia ram merytorycznych dla 21 przedmiotów. Każdemu przypisałam efekty kształcenia, zgodnie z najnowszymi trendami w pedagogice akademickiej. Pierwsza edycja tych innowacyjnych studiów rozpoczęła się w marcu 2023 roku.

Od 2016 pełnię funkcję promotorki prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich na kierunku architektura. Pod moim kierunkiem opracowano i obroniono 78 prac. W tym co roku kilka z wyróżnieniem. Proponowane przez mnie tematy obejmują zagadnienia z architektury użyteczności publicznej, społecznej i mieszkaniowej. Równolegle jestem też recenzentką prac dyplomowych (84 zaopiniowałam jako drugi recenzent).

Zestawienie liczby prac dyplomowych realizowanych pod moim kierunkiem na Politechnice Rzeszowskiej do dnia 26.09.2023.

Rok	Prace dyplomowe inżynierskie na kierunku architektura	Prace dyplomowe magisterskie na kierunku architektura
2016	2	4
2017	5	1
2018	8	10
2019	10	1
2020	5	7
2021	6	3
2022	3	3
2023	4	6
Łącznie	43 dyplomy	35 dyplomy

Wspólnie z moimi dyplomantkami opracowałam dwa artykuły naukowe, które skoncentrowały się na innowacyjnych podejściach do projektowania przestrzeni ekspozycyjnych i edukacyjnych oraz na tworzeniu miejsc, które sprzyjają integracji różnych grup wiekowych.

Martyka A., Tur A., *“The Design Museum Concept in Rzeszów: Combining Social Expectations and Innovative Design in the Creation of an Educational Space”*, JCEAA Journal of Civil Engineering, Environment and Architecture, 69/2022, s. 59-66

Martyka A., Chmura Z., *“Bridging the Gap Between Children and Seniors: The Architectural Design of Intergenerational Spaces in Grodzisko Dolne, Poland”*, JCEAA Journal of Civil Engineering, Environment and Architecture, 70,2023, s. 31-41

Współpraca ze studentkami przy opracowywaniu artykułów naukowych była wartościowym doświadczeniem. Nie tylko przyniosła konkretne publikacje naukowe, ale także przyczyniła się do kształtowania młodych umysłów, inspirowując je do dalszego rozwoju naukowego.

Dorobek dydaktyczny na Uniwersytecie Pedagogicznym KEN w Krakowie

Swoją działalność dydaktyczną rozwijałam będąc równocześnie zatrudniona jako adiunkt w Zakładzie Przedsiębiorczości i Gospodarki Przestrzennej na Uniwersytecie Pedagogicznym im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie od 10.2016 do 06.2018 roku i następnie od 03.2020 do 03.2021. W ramach zajęć, które prowadziłam na kierunku gospodarka przestrzenna, miałam okazję poznać inne podejścia do zarządzania i planowania przestrzennego. Ta interdyscyplinarna wymiana doświadczeń pozwoliła mi na głębsze zrozumienie oraz praktyczną aplikację kompetencji w dziedzinie urbanistyki i architektury.

Na Uniwersytecie Pedagogicznym prowadziłam następujące przedmioty:

Kierunek gospodarka przestrzenna

I stopień:

- Planowanie infrastruktury technicznej – wykład i ćwiczenia
- Zasady projektowania – wykład i ćwiczenia
- Projektowanie urbanistyczne
- Oprogramowanie CAD w gospodarce przestrzennej – ćwiczenia
- Historia urbanistyki – wykład

II stopień:

- Rozwiązywanie konfliktów przestrzennych – konwersatorium
- Urbanistyka współczesna – wykład
- Wykład monograficzny

Międzyuczelniane inicjatywy edukacyjne

W ramach mojej inicjatywy w roku akademickim 2022/2023 doszło do podpisania umowy pomiędzy Politechniką Rzeszowską, Uniwersytetem Rzeszowskim oraz Podkarpackim Centrum Innowacji Sp. z o.o. Uczelnie zadeklarowały współpracę w sferze dydaktycznej i badawczej, mając na celu wzajemne wzbogacenie wiedzy, umiejętności i doświadczeń pracowników i studentów w specjalnościach architektura i urbanistyka oraz architektura krajobrazu. W ramach przedsięwzięcia planowane są również wystawy i dyskusje, które uzyskają wsparcie merytoryczne i techniczne ze strony Podkarpackiego Centrum Innowacji

Sp. z o.o. Tym samym otwierają się nowe perspektywy dla kształtowania przestrzeni miejskich we współpracy interdyscyplinarnej i społecznej odpowiedzialności.

Inicjowałam i współtworzyłam porozumienie między Politechniką Rzeszowską i Uniwersytetem Pedagogicznym w Krakowie, zawarte w 2018 roku. Ta umowa otworzyła drogę do rozbudowanej współpracy dydaktyczno-naukowej, skupiającej się na wymianie wiedzy i doświadczeń pracowników naukowych i studentów obu uczelni. Specjalny nacisk położono na kierunki gospodarka przestrzenna i architektura. W ramach tej współpracy przeprowadziłam razem z Dorotą Wantuch-Matla dwie edycje warsztatów studenckich w latach 2018 i 2019, które uzyskały patronat czasopisma Architektura&Biznes. Na jego łamach ukazały się relacje z realizacji tych inicjatyw. Co ciekawe, warsztaty wzbogaciły prelekcje znaczących ekspertów w dziedzinie urbanistyki, w tym Agaty Woźniczki z BudCudu oraz grupy projektowej Centrala.

Udział w innych inicjatywach edukacyjnych

Jestem zaangażowana w różnego typu działania edukacyjne inicjowane przez takie jednostki naukowe jak Politechnika Krakowska czy Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie. Jedną z ważniejszych był programie POWER pt. „Akademia Mistrzów Techniki”, realizowany w latach 2019–2022 na Politechnice Krakowskiej we współpracy z Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (nr projektu nr WND-POWR.03.01.00-00-T093/18-00) pod kierunkiem prof. dra hab. inż. arch. Grażyny Schneider-Skalskiej. Prowadziłam tam wykłady i warsztaty dla nauczycieli.

Kolejną istotne osiągnięcie to prowadzenie zajęć na studiach podyplomowych „ARCHIKULTURA – edukator architektoniczny”. Ten międzyinstytucjonalny projekt edukacyjny realizuje Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie we współpracy z Wydziałami Architektury Politechniki Krakowskiej i Gdańskiej pod patronatem Narodowego Instytutu Architektury i Urbanistyki. Pierwsza edycja studiów podyplomowych rozpoczęła się w roku akademickim 2021/2022. Obecnie trwa rekrutacja do trzeciej edycji.

Wspomnieć tu chcę jeszcze o przygotowaniu i przeprowadzenie wykładów w semestrze letnim roku akademickiego 2014/2015 na Politechnice Dziecięcej (obecnie Dziecięcy Uniwersytet Techniczny) w Rzeszowie oraz przeprowadzanie wykładu w ramach współpracy PRz z Podkarpackim Centrum Innowacji Akademia ProtoLab w programie edukacyjnym dla uczniów szkół ponadpodstawowych, studentów, absolwentów i młodych naukowców w 2021 roku.

Publikacje dydaktyczne i popularyzujące naukę

W ramach popularyzacji nauki i dydaktyki opublikowałam cztery artykuły w krajowych periodykach branżowych:

1. Martyka A., Wantuch-Matla D. „*Interdyscyplinarnie o przestrzeniach publicznych. Warsztaty urbanistyczne Kraków–Rzeszów 2018*”, Architektura&Biznes, 12, 2018, s. 14-19
2. Martyka A. „*Wizualna strona miasta*”, Gazeta Politechnik Rzeszowskiej, 2018
3. Martyka A. „*Logika przestrzeni*”, Architektura&Biznes, 02/2019, s. 12-14
4. Martyka A. „*Place zabaw – krótka ewolucja idei*”, Bliżej przedszkola, 12, 2019, s. 20-22

Osiągnięcia organizacyjne

Moje zatrudnienie na Wydziale Budownictwa, Inżynierii Środowiska i Architektury Politechniki Rzeszowskiej wiąże się również z zaangażowaniem w pracę organizacyjną na rzecz uczelni i wydziału. Do najważniejszych osiągnięć zaliczam:

1. Otwarcie nowych studiów podyplomowych Architektura Wnętrz i Wystawiennictwa /AWiW/ na Wydziale Budownictwa, Inżynierii Środowiska i Architektury.
2. Zainicjowanie i koordynowanie współpracy naukowo-dydaktycznej pomiędzy Politechniką Rzeszowską im. Ignacego Łukasiewicza a Uniwersytetem Rzeszowskim. Na podstawie porozumienia z czerwca 2020 r. prowadzono wspólne projekty dydaktyczne i naukowe mające na celu wymianę i uzupełnianie wiedzy, umiejętności i doświadczeń pracowników i studentów, szczególnie w zakresie kierunków architektura i urbanistyka oraz architektura krajobrazu.
3. Zainicjowanie i koordynowanie współpracy naukowo-dydaktycznej pomiędzy Politechniką Rzeszowską im. Ignacego Łukasiewicza a Uniwersytetem a Podkarpackim Centrum Innowacji Sp. z o.o. (porozumienie w czerwcu 2020 r.). Kooperacja i wzajemne wsparcie m.in. w zakresie wykonywania koncepcji zagospodarowania przestrzennego za pomocą druku 3D.
4. Zainicjowanie i koordynowanie współpracy naukowo-dydaktycznej pomiędzy Politechniką Rzeszowską im. Ignacego Łukasiewicza a Uniwersytetem Pedagogicznym im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. Porozumienie o współpracy z 2018 roku.
5. Zorganizowanie i prowadzenie międzyuczelnianych warsztatów studenckich w ramach współpracy Politechniki Rzeszowskiej z Uniwersytetem Pedagogicznym w Krakowie, dwie edycje w 2018 i 2019 roku.
6. Udział jako jurorka w komisjach konkursów studenckich organizowanych pod patronatem Politechniki Rzeszowskiej, m.in. „Projektu koncepcyjnego modernizacji korytarza znajdującego się przed wejściem do Auli A-61 oraz Auli A-61 im. Docenta Niedzielskiego w Budynku A Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza przy ul. Wincentego Pola 2”, „Projektu koncepcyjnego modernizacji Klubu Studenckiego Plus dla potrzeb Centrum Fizjoterapii i Sportu Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza”, konkursu dla studentów Politechniki Rzeszowskiej „Przestrzeń publiczna dla mieszkańców Błazowej”.
7. Przewodnicząca komisji do przygotowania i organizacji przebiegu egzaminu wstępnego z uzdolnień plastycznych i predyspozycji architektonicznych na studia stacjonarne I stopnia na kierunku architektura w roku akademickim: 2017/2018, 2018/2019, 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022, 2022/2023
8. Członek komisji oceniającej podczas egzaminu wstępnego z uzdolnień plastycznych i predyspozycji architektonicznych na studia stacjonarne I stopnia na kierunku architektura w roku akademickim 2015/2016, 2016/2017, 2023/2024
9. Członek komisji do przeprowadzenia notyfikacji dyplomu na kierunku architektura. W ramach prac komisji byłam odpowiedzialna za merytoryczne przygotowanie wniosku notyfikacyjnego UE dotyczącego kierunku architektura, zgodnie z art. 21(7) dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 roku w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych. Opracowałam również szczegółowe zastawienia treści kształcenia w formie diagramów, tabel i wykresów. Prace w komisji wiązały się z bardzo dużą odpowiedzialnością i obciążeniem czasowym (2015 r.)
10. Regularne członkostwo w komisjach egzaminacyjnych i dyplomowych na kierunku architektura.

11. Organizatorka i opiekunka wydarzeń dla studentów, w tym pleneru rysunkowego na kierunku architektura w Bezmiechowej (2017 r.), wykładu Roberta Koniecznego na Politechnice Rzeszowskiej (2018 r.) i wycieczek studenckich

7. Informacje dotyczące działalności zawodowej

Moja ścieżka zawodowa rozpoczęła się już w okresie studiów magisterskich. Bezpośrednio po uzyskaniu dyplomu magisterskiego związałam się z Pracowniami Konserwacji Zabytków Arkona Sp. z o.o., z którą do tej pory współpracuję. Początkowo pracowałam tam na stanowisku asystenta architekta, a po uzyskaniu w 2005 roku uprawnień budowlanych objęłam stanowisko projektanta architekta. Dodatkowo od 2010 prowadzę własną działalność gospodarczą w zakresie projektowania architektonicznego i współpracuję z wieloma biurami przy projektowaniu i sprawdzaniu projektów architektoniczno-budowlanych.

Posiadam uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności architektonicznej bez ograniczeń (MPOIA 014/2005), jestem członkiem Izby Architektów Rzeczypospolitej Polskiej (MP-1402) oraz Międzynarodowego Stowarzyszenia Planistów Miejskich i Regionalnych (ISOCARP), należę także do Towarzystwa Urbanistów Polskich i Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków. Systematycznie staram się uczestniczyć w szkoleniach, seminariach i forach dyskusyjnych organizowanych przez te stowarzyszenia. Posiadam certyfikaty potwierdzające znajomość programu AutoCAD: Certified Associate i Certified Professional. Moje doświadczenia zawodowe zdobywane od przeszło 20 lat wzbogacają działalność badawczą i dydaktyczną, co zwłaszcza w przypadku kształcenia przyszłych architektów jest doceniane przez studentów.

Jednym z moich ostatnich osiągnięć zawodowych jest praca w komisji architektoniczno-urbanistycznej gminy Gródek nad Dunajcem, do której zostałam powołana w 2022 roku. W jej ramach opiniuję projekty miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

W pracy zawodowej zazwyczaj jestem częścią wielobranżowych zespołów projektowych, w których skupiamy się na inwestycjach ze skomplikowanymi wymaganiami funkcjonalnymi, instalacyjnymi i technologicznymi. Charakteryzują się one różnorodnością pod względem przeznaczenia i stopnia trudności wykonania. Dodatkową specyfiką jest fakt, że wiele z tych przedsięwzięć dotyczy przekształceń i adaptacji budynków zabytkowych. Zdecydowana większość projektów, w których brałam udział, opracowywanych od fazy koncepcyjnej poprzez dokumentację niezbędną do uzyskania decyzji o pozwolenie na budowę, a na projekcie wykonawczym/technicznym kończąc, została zrealizowana. **(lista najważniejszych projektów wraz z informacją o realizacji inwestycji w wykazie: załącznik 4 punkt II. 5 oraz fragmenty wybranych projektów w załączniku 7)**

Do najważniejszych projektów przed uzyskaniem stopnia doktora nauk technicznych, przy których pracowałam w PKZ Arkona Sp. z o.o., zaliczam:

„Centrum Zarządzania Przeciwpowodziowego dla Wisły Środkowej”, Warszawa – Białołęka, ul. Zarzecze, PKZ Arkona Sp. z o.o., projekt koncepcyjny, budowlany i wykonawczy, główny projektant: Skamla J., współpraca autorska: Martyka A., inwestycja zrealizowana (załącznik 7, projekt nr 7)

„Przebudowa Sali Świetlikowej w Gmachu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów”, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, PKZ Arkona Sp. z o.o., projekt koncepcyjny, budowlany i wykonawczy, główny projektant: Wodyńska J., współpraca autorska: Martyka A., inwestycja zrealizowana (załącznik 7, projekt nr 8)

„*Modernizacja Rezydencji Prezydenta*”, Wisła, ul. Zameczek 1, PKZ Arkona Sp. z o.o., projekt koncepcyjny, budowlany i wykonawczy, główne projektantki: Wodyńska J., Szlagor-Wrzesińska K., Stachurska-Oremus B., współpraca: Martyka A., Rozbicka D., Maciejowska E., inwestycja zrealizowana (załącznik 7, projekt nr 9)

„*Budynek Wielofunkcyjny*”, Warszawa, ul. 18-go sierpnia 36a, PKZ Arkona Sp. z o.o., projekt koncepcyjny, budowlany i wykonawczy, główne projektantki: Skamla J., Stachurska-Oremus B., współpraca: Martyka A., inwestycja zrealizowana (załącznik 7, projekt nr 10)

Po uzyskaniu stopnia doktora do najciekawszych zrealizowanych projektów zaliczam:

„*Przebudowa i rozbudowa budynku Oranżerii w Zespole Zamkowym w Łańcucie, w ramach przedsięwzięcia „Ochrona i rozwój dziedzictwa kulturowego dawnej ordynacji łańcuckiej poprzez prace remontowo-konserwatorskie oraz wykreowanie nowych przestrzeni ekspozycyjnych OR-KA II, III, IV, VII*”, PKZ Arkona Sp. z o.o., projekt budowlany, projekt wykonawczy, główny projektant: Matejko M., współautor: Martyka A., inwestycja zrealizowana (załącznik 7, projekt nr 3)

„*Remont, przebudowa i rozbudowa budynku dawnego Sądu Grodzkiego przy ul. Daniłowicza 12 w Wieliczce, wraz z rozbiórką parterowych przybudówek, zagospodarowaniem terenu i przebudową zjazdu od strony ul. Dembowskiego*”, PKZ Arkona Sp. z o.o., projekt koncepcyjny, budowlany i techniczny, główny projektant: Górkiewicz P., współautorzy: Martyka A., Misiak M., inwestycja w trakcie realizacji (załącznik 7, projekt nr 1)

„*Przebudowa sali widowiskowej Strzeleckiego Ośrodka Kultury*”, Strzelce Opolskie, TN STUDIO pracownia autorska Sp. z o.o., projekt budowlany, główny projektant: Martyka A., inwestycja zrealizowana

Wystawy fotografii

Fotografia architektoniczna to ważny element mojej działalności naukowo-badawczej, jak i artystycznej. Odbyłam wiele wyjazdów studialnych do miast takich jak Mediolan, Florencja, Orvieto, Werona, Siena, San Gimignano, Kopenhaga, Malmö, Göteborg czy Nowy Jork, podczas których zamykałam w kadrze interesujące mnie zjawiska miejskie. Fotografowanie, oprócz ważnej techniki badawczej, jest dla mnie formą obrazowania, analizowania i porównywania środowiska miejskiego. Swoje prace eksponowałam na indywidualnych wystawach:

- „Wielowarstwowości miasta” w Galerii „Pod Rejentem” w Krakowie (2016).
- „Multiformity of the City” na Uniwersytecie Lusófona w Porto (2017).
- „Diversity of Urban Layers” na Uniwersytecie w Sewilli (2018).

8. Plany na przyszłość

Wszystkie obszary mojej działalności (naukowo-badawczy, dydaktyczny, organizacyjny, twórczy) przenikają się wzajemnie, co przekłada się bezpośrednio na efekty. Tak wypracowany model aktywności planuję kontynuować, starając się doskonalić warsztat badawczy i dydaktyczny. Dalszą pracę naukową zamierzam poświęcić w najbliższej przyszłości na kontynuowanie problematyki ochrony i rozwoju układów historycznych. Najpierw podejmę się opracowania wspomnianych w monografii i autoreferacie „Kart Miast”. Dopelnieniem tych naukowych planów może być nawiązanie współpracy z władzami samorządowymi, co może być korzystne dla gmin, które otrzymają koncepcyjne projekty pomocne w kształtowaniu

polityki przestrzennej, a także dla studentów, którzy zmierzają się ze stronami procesów projektowania architektonicznego, urbanistycznego i planistycznego oraz z rozwiązywaniem rzeczywistych problemów przestrzennych.

W dalszej perspektywie, pozostając pod wpływem stażu naukowego na Politechnice w Walencji, chcę pogłębiać studia nad strukturami miast i ich graficzną reprezentacją. Zamierzam jak najszybciej podsumować i zakończyć pierwszy etap moich prac badawczych przeprowadzonych w Walencji i opublikować wyniki w wysoko punktowanym czasopiśmie naukowym. Równolegle będę kontynuować pracę naukową na dwumiesięcznym stażu na Politechnice Lubelskiej. W jego ramach planuję rozwijać badania dotyczące konstrukcji urbanistycznej i metody oceny potencjałów rozwojowych jej elementów składowych, takich jak węzły i korytarze. Podbudowę teoretyczną i praktyczną tej problematyki, czyli konstrukcyjnych aspektów budowy struktury przestrzenno-funkcjonalnej obszarów metropolitalnych, stworzył prof. Zbigniew K. Zuziak. Przygotowanie pod jego merytorycznym przewodnictwem najważniejszej części projektu badawczego dla Urzędu Miasta Rzeszowa (dotyczącego całego obszaru miasta w granicach administracyjnych) i Rzeszowskiego Obszaru Funkcjonalnego było dla mnie niezwykle ważnym doświadczeniem. Profesor wymagał zawsze od siebie i od współpracowników najwyższego poziomu zaangażowania i merytorycznego przygotowania. Jego spostrzeżenia i wskazówki wносиły nową perspektywę badawczą do moich naukowych działań.

Nie zamierzam rezygnować też z kontynuowania badań nad problematyką powszechnej edukacji architektonicznej (PEA) i kształtowaniem miast przyjaznych najmłodszemu pokoleniu. Tym bardziej, że planujemy wraz z dr inż. arch. Dorotą Wantuch-Matla napisać kolejną monografię naukową. W tym obszarze pragnę również połączyć działalność naukową z dydaktyczną i poświęcić więcej zajęć projektowaniu przestrzeni miejskich dla dzieci. Zamierzam zainicjować powstanie koła naukowego studentów Politechniki Rzeszowskiej i zaangażować ich w działalność edukacyjną w formie warsztatów edukacyjnych dla dzieci i młodzieży. Razem z dr hab. Grażyną Stojak, prof. Uniwersytetu Rzeszowskiego, planujemy w przyszłym roku podjąć się redakcji naukowej kolejnej monografii, której roboczy tytuł brzmi „Przestrzenie muzealne typu skansenowskiego i działania ochronne *‘in situ’* w środowisku wiejskim”.

Anna Martyka
(podpis wnioskodawcy)